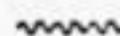

ΑΙΝΟΣ ΕΩΘΙΝΟΣ

Μάλψ. Bellini (Sorge o padre), B, σ.ρ. 2

“Οταν νέα ήμέρ’ ἀνατέλλῃ
καὶ φαιδρὰ ἔξυπνῷ ὅλ’ ἡ φύσις,
κ’ ἡ ψυχὴ ἔξυπνῶσα ἐπίσης,
προσευχὴν πρὸς τὸν πλάστην της στέλλει.

Ἐνῷ ὑπνος βαθὺς μὲ κατεῖχε,
ἀδελφὸς καὶ εἰκὼν τοῦ θανάτου,
ἐπ’ ἐμοῦ εὔμενῶς τίς προσεῖχε;
τίς ἔξέτεινε χεῖρα προστάτου;

Ο Θεὸς, ὅστις χάριτος πλήρη
ἀνεκτίμητα μ’ ἔδωκε δῶρα,
τὴν ζωὴν μου, ὑπνώττοντος τώρα,
ὁ Θεὸς ἀγρυπνῶν διετήρει.

Ἄπ’ εὐγνώμονα δέξαι καρδίαν
εὐλογίας, Θεὲ τοῦ ἐλέου,
μετ’ ἀνάπταυσιν ὅτι γλυκεῖαν
τὴν ζωὴν μοὶ χαρίζεις ἐκ νέου.

Άλλὰ δὸς νὰ διέλθῃ ὁσίως,
καὶ τὸν Σὸν νὰ πορεύηται δρόμον,
καὶ νὰ γῆναι τῶν Θείων Σου νόμων
ὑπηρέτης ὁ ὅλος μου βίος.

Ἄπὸ πάντων κακῶν καὶ κινδύνων,
ἀγαθὲ, φύλαττέ με καὶ σκέπε,
μὲ πατρὸς δ' ἐπιείκειαν βλέπε
ἄν εἰς σφάλμα φανῶ ἀποκλίνων.

—
Εὔσεβείας, συνέσεως λύχνος
δὸς νὰ καίη ἀσθέστως ἐντός μου,
καὶ ἀπάλειψον, πάτερ τοῦ κόσμου,
ἀπ' ἐμοῦ ἀμαρτίας πᾶν ἔγνος.

—
Ἄντὶ δώρων τῆς τύχης πλουσίων,
ἀρετῆς θησαυρὸν δός μοι μᾶλλον,
καὶ ἀγάπην θερμὴν τοῦ πλησίον,
τὸ καλὸν νὰ μ' εὐφραίνῃ τῶν ἄλλων.

—
Οὐρανίαν κατάπεμψον δρόσον,
τῆς ψυχῆς καταστέλλων τὴν δίψαν,
καὶ ἀν φλόγα τὰ πάθη ἀνῆψαν
ἐν αὐτῇ, σβέσον ταύτην, καὶ σῶσον.

—
Δὸς, Θεὲ, ν' ἀπολαύσω εὐγνώμων
τῆς ζωῆς τὰς χαρὰς καὶ ἀνέσεις,
καὶ φαιδρὸς, ὅταν Σὺ μὲ καλέσῃς,
νὰ βαδίσω τὸν ἔσγατον δρόμον.

-εβδ-

